

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมในปัจจุบันได้มอบหมายหน้าที่ในการพัฒนาสมาชิกของสังคมทุกเพศทุกวัยให้เป็นสมาชิกที่ดีมีคุณค่าของสังคมให้กับสถาบันการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้การศึกษา เพื่อให้รับรู้แบบแผนและสืบทอดวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ หลักสูตรของโรงเรียนในประเทศต่าง ๆ จึงได้เน้นการให้การศึกษาเรื่องภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมประจำชาติ ระบบการปกครองและเศรษฐกิจ การเสริมสร้างจริยธรรม และความรู้ลึกซึ้งชาตินิยมเป็นต้น ดังนั้น ขอบข่ายของการอนุรักษ์และสร้างเสริมวัฒนธรรมของสังคมที่อยู่ในความรับผิดชอบของโรงเรียน จึงกว้างขวางและซับซ้อนมาก ซึ่งแท้ที่จริงแล้วได้แก่ บรรดาสรรพวิทยาทั้งหลายที่ผู้เรียนในวัยเด็ก และวัยหนุ่มสาวจำเป็นต้องเรียนรู้ในหมวดวิชาสังคมศึกษานั้นเอง แนวคิดสำคัญของวิชาสังคมศึกษา จึงเกิดขึ้นจากความสำคัญว่า มนุษย์ทุกคนต้องเผชิญหน้ากับสังคมและถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป้าหมายของรัฐที่กระทำเพื่อสังคม ในฐานะที่เป็นพลเมืองของประเทศ

ปัญหาสังคมทุกวันนี้ ส่วนใหญ่มีสมมูลฐานมาจากปัญหาเศรษฐกิจเกือบทั้งสิ้น ดังนั้น เศรษฐศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่า เศรษฐศาสตร์เป็นเรื่องใกล้ตัวเรามากที่สุด มีความสำคัญอย่างมาก และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนทุกคน ทั้งนี้เพราะในการดำเนินชีวิตประจำวันของคนเราต้องประสบปัญหาการตัดสินใจอยู่ตลอดเวลา ปัญหาดังกล่าวมักเป็นปัญหาที่สืบเนื่องมาจากการมีทรัพยากรจำกัด ไม่เพียงพอที่จะสนองความต้องการของมนุษย์ได้ครบถ้วน ดังนั้นจึงต้องอาศัยหลักเกณฑ์ทาง เศรษฐศาสตร์มาช่วยในการตัดสินใจเหล่านั้น นอกจากนั้นความรู้ทาง เศรษฐศาสตร์ยังช่วยให้บุคคลเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาค่าง ๆ ทางเศรษฐกิจให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เช่น ในฐานะผู้บริหารควรมี ความสามารถประมาณการและวางแผนการใช้จ่ายของครอบครัว เพื่อให้สมาชิกของครอบครัวได้รับความสุขสบายมากที่สุด ในฐานะผู้ผลิตควรรู้ความรู้ทาง เศรษฐศาสตร์ช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการค้าและการลงทุน ส่วนบุคคลทั่วไปที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินและแรงงานที่สามารถนำไปผลิตสินค้าและบริการ ก็ควรจะตัดสินใจได้ว่า ควรจัดสรรทรัพย์สินและแรงงานไปใช้ในการผลิตสินค้าและ

บริการใดจึงจะได้ผลตอบแทนสูงสุด สำหรับผู้บริหารประเทศหรือรัฐบาลความรู้ในวิชาเศรษฐศาสตร์ช่วยให้สามารถเข้าใจถึงปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนรู้ถึงแนวทางที่จะแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ถูกต้อง ทั้งยังมีส่วนช่วยในการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจตลอดจนวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างเหมาะสม (รัตนา สายคณิต และ ชลลดา จามรกุล 2528: 10-11)

เศรษฐศาสตร์จึงทวีความสำคัญยิ่งขึ้นในสังคมปัจจุบัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า พลเมืองทุกคนตั้งแต่ผู้ที่อยู่ในวัยเรียนจนถึงผู้นำประเทศควรมีความรู้ความเข้าใจในวิชาเศรษฐศาสตร์ขั้นพื้นฐานเป็นอย่างน้อย เพื่อจะได้เป็นพลเมืองที่มีความฉลาด รอบรู้ปัญหาสังคม และมีส่วนร่วมในการออกเสียงคัดค้านหรือสนับสนุนนโยบายของรัฐ ตลอดจนสามารถติดตามความเคลื่อนไหวในเรื่องราวทางเศรษฐกิจที่อาจเกิดผลดีต่อตนเอง และทำให้การดำเนินชีวิตเป็นไปได้ดีที่สุดอีกด้วย

ดังนั้นรัฐบาลจึงควรสนับสนุนให้ประชาชนได้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของเศรษฐกิจ โดยให้มีการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา เพราะเท่าที่ผ่านมา มีการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์เฉพาะในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น การสอนเศรษฐศาสตร์ให้แก่นักเรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษามักถูกมองข้ามความสำคัญ เพราะถือว่าเป็นเรื่องยากที่นักเรียนจะเข้าใจได้ และต้องรองจนกว่าจะถึงเวลาอันสมควรและถือเป็นวิชาชั้นสูง (สุนทิพย์ บุญสมบัติ 2525: 15) แม้ในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ ที่ไม่ใช่อุดมศึกษา ก็ยังไม่ให้ความสำคัญแก่เรื่องนี้อย่างเพียงพอ ส่วนมากจะคิดว่าวิชาเศรษฐศาสตร์เป็นเรื่องที่เรียนยาก และเหมาะสมสำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษาเท่านั้น (ชิระวัฒน์ นิจเนตร 2527: 51) การปรับปรุงหลักสูตรโดยให้มีการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ในโรงเรียน จะเป็นประโยชน์อย่างมากแก่เยาวชนของชาติ เพราะบุคคลเหล่านี้ในอนาคตจะเป็นผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดพฤติกรรมทางเศรษฐศาสตร์ในฐานะผู้ผลิตและผู้บริโภค ความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจยังช่วยให้ประชาชนเข้าใจนโยบายและวิธีการบริหารประเทศของรัฐบาล เมื่อประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจแล้ว ก็สามารถให้ความร่วมมือกับทางราชการได้อย่างจริงจัง และในบางครั้งประชาชนอาจมีความคิดที่มีหลักเกณฑ์และเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงนโยบายหรือมาตรการต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจของทางราชการให้ดีขึ้นและเหมาะสมยิ่งขึ้น (วิจิตวงศ์ ณ ม้อมเพชร 2518: 68-69)

ปัจจุบันรัฐบาลได้เห็นความสำคัญของวิชาเศรษฐศาสตร์มากขึ้น และต้องการให้นักเรียนต่ำกว่าระดับอุดมศึกษาได้มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ได้กำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรในข้อที่ 7 ไว้ว่า เพื่อให้เข้าใจ

พื้นฐานและปัญหาการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกในปัจจุบัน มีความสำคัญในการ เป็นส่วนหนึ่งของมนุษยชาติ รู้จักแก้ปัญหาและความขัดแย้งด้วยวิธีการแห่งปัญญาและสันติวิธี (กระทรวงศึกษาธิการ 2523: 7) ขณะเดียวกันหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ได้กำหนดให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกคนต้อง เรียนวิชาสังคมศึกษา 504 ซึ่งมีเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และภาวะเศรษฐกิจทั่ว ๆ ไปของไทย เป็นวิชาบังคับและกำหนดวิชาเลือกเกี่ยวกับ เศรษฐศาสตร์ให้นักเรียนได้เลือกเรียน 2 รายวิชา ได้แก่ รายวิชา ส 061 (รายได้ประชาชาติ) และ ส 062 (การเงิน การคลัง และการธนาคาร) ขณะเดียวกันในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นก็มีการ เรียน เศรษฐศาสตร์เช่นกันโดยจัดเนื้อหาเศรษฐศาสตร์บูรณาการในวิชาสังคมศึกษา และได้จัดวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไปเป็นวิชาเลือกในกลุ่มวิชาสังคมศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความสนใจได้เลือกเรียนอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ที่เรียนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาได้มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่อง เศรษฐกิจ เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตต่อไป

ถวิล นิลใบ (2525: 129) ได้กล่าวถึงการสอนเศรษฐศาสตร์ไว้ว่า การจัดการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ให้แก่บุคคลในระดับต่าง ๆ กันเป็นสิ่งที่ดี และเหมาะสมกับสภาวะปัจจุบันและอนาคต แต่จะได้ผลตามเป้าหมายของแต่ละกลุ่มมากน้อยเพียงใดนั้น จะต้องมีการวางแผนการศึกษาให้เหมาะสม สอดคล้องกับเป้าหมายที่วางไว้ ขบวนการเรียนการสอนกับบุคคลกลุ่มหนึ่ง อาจไม่เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลกลุ่มอื่นก็ได้ ทั้งนี้เพราะบุคคลแต่ละกลุ่ม ย่อมมีความสามารถในด้านการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเรียนการสอนที่นำไปใช้ในแต่ละระดับ จะต้องคำนึงในด้านนี้ด้วย มิฉะนั้นแล้วการเรียนการสอนที่นำไปใช้ในแต่ละระดับ จะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ครู อาจารย์ ที่จะสอนหลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น โดยให้นักเรียนนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้นั้นจะต้องได้รับการฝึกอบรมเป็นพิเศษ หรืออาจต้องใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงเข้าช่วย

สำหรับวิชาสังคมศึกษา 504 ซึ่งเป็นวิชาบังคับให้ทุกคนต้อง เรียนนั้น มีจุดประสงค์ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2523: 144)

1. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจหลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น และภาวะเศรษฐกิจทั่วไปของไทย
2. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมที่สำคัญทาง เศรษฐกิจของภูมิภาคต่าง ๆ
3. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของการเงิน การธนาคาร และการคลังของรัฐ
4. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับกระบวนการพัฒนา เศรษฐกิจของไทย
5. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ เศรษฐกิจระหว่างประเทศ
6. เพื่อให้ตระหนักในปัญหาสำคัญทาง เศรษฐกิจของไทยในปัจจุบัน
7. เพื่อให้สามารถนำความรู้ในวิชานี้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์และ เนื้อหาของวิชา เศรษฐศาสตร์ มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้ความรู้ ความเข้าใจ และ เสริมสร้างประสบการณ์ชีวิตให้แก่ักเรียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการทำงาน ของระบบเศรษฐกิจ รู้จักใช้สิทธิทาง เศรษฐกิจ และการเมือง (Economic and Political Vote) มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของการเงินและการธนาคาร การเสียภาษีให้แก่รัฐ การวางแผนใช้จ่ายเงินทองอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับฐานะของคน รวมทั้งเป็นผู้บริโภคอย่างชาญฉลาด ปรับตัวเข้ากับสภาวะการณ์ทาง เศรษฐกิจได้อย่างดี ประเทศใดก็ตามที่สามารถพัฒนาเยาวชนของคนให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ และมีประสิทธิภาพทาง เศรษฐกิจ รู้จักใช้เหตุผลทาง เศรษฐศาสตร์ (Economic Reasoning) เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาทาง เศรษฐกิจ ที่จะกระทบถึงตนเองได้ ประเทศนั้นก็สามารถผ่อนคลายแรงบีบคั้นทาง เศรษฐกิจ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ เนื่องจากสมาชิกของสังคมทำตัวเป็นผู้ผลิต และผู้บริโภคที่ดี ปรับตัวเข้ากับข้อกำหนดของแต่ละอาชีพได้ รู้จักประหยัด และใช้เงินทองอย่างมีประสิทธิภาพ มีจิตสำนึกที่ถูกต้องในทาง เศรษฐกิจ เข้าใจปัญหา และทางออกของชาติบ้านเมือง รวมทั้งวิธีการปฏิบัติคนให้สอดคล้องกับนโยบาย และมาตรการทาง เศรษฐกิจของรัฐบาลได้

การเรียนการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ยังมีปัญหาต่าง ๆ อยู่หลายด้าน เนื่องจากเป็นวิชาที่เริ่มสอนเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ครูอาจารย์ที่มีความรู้ทาง เศรษฐศาสตร์ไม่เพียงพอ ตำราเรียนและแบบเรียนยังมีปัญหาในเรื่องยากแก่การอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมทั้งคนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักและ เข้าใจในวิชานี้ จึงไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของวิชา เศรษฐศาสตร์ จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้สอนวิชา เศรษฐศาสตร์

ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่ามีปัญหาอยู่หลายประการในการเรียนการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์ เช่น หลักสูตรกำหนดเนื้อหาวิชามากเกินไป กิจกรรมประกอบการเรียนการสอนมีน้อย คำราและ เอกสารประกอบการเรียนอ่านทำความเข้าใจยาก ขณะเดียวกันการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการเรียน การสอนวิชา เศรษฐศาสตร์ยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ใคร่สำรวจความ คิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชานี้เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์ในระดับมัธยม ศึกษาตอนปลาย ในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนและแหล่งวิทยาการ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูสังคมศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา พุทธศักราช 2524 ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

- 1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 1.2 เนื้อหาวิชา
- 1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.4 การใช้สื่อการสอนและแหล่งวิทยาการ
- 1.5 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน วิชา เศรษฐศาสตร์ ระหว่างครูสังคมศึกษา ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน วิชา เศรษฐศาสตร์ ระหว่างครูสังคมศึกษา ที่มีพื้นฐานความรู้ทาง เศรษฐศาสตร์ต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย

มุซาเฟอร์ เชอริฟ และคาโรลีน ดับบลิว เชอริฟ (Muzafer Sherif and Carolyn W. Sherif (1965: 35-37) นักจิตวิทยาสังคม ได้สรุปเรื่องประสบการณ์และ พฤติกรรมของบุคคลว่า พฤติกรรมของบุคคลนั้น ย่อมมาจากประสบการณ์ และการตีความหมาย ของบุคคลนั้น ทางการศึกษาจะพบว่าครูที่ขาดประสบการณ์ในการสอน หรือครูที่จบการศึกษา ใหม่มีปัญหาในการสอนอย่างมากในปีแรก จึงต้องมีครูเก่าทำหน้าที่ เป็นครูพี่เลี้ยง ในการดูแล

และช่วยเหลือด้านการสอน นอกจากนั้นความต้องการทางด้านการนิเทศมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากแล้ว และปัญหาต่าง ๆ ในด้านการสอนระหว่างครูที่ขาดประสบการณ์การสอน และครูที่จบการศึกษาใหม่ กับครูที่มีประสบการณ์การสอน ก็แตกต่างกันอีกด้วย (McKean and Mill, 1964: 85) การกำหนดระยะเวลาของประสบการณ์การสอนนั้น เอ็ดวิน เฟนตัน (Edwin Fenton, 1967: 106-119) กล่าวว่า โดยทั่วไปกำหนดให้ครูที่ทำการสอนระยะเวลา 5 ปีขึ้นไป เป็นครูที่มีประสบการณ์เพียงพอ ทั้งนี้เป็นเกณฑ์ประเมินคุณภาพมาตรฐานของครู ที่ใช้ในมลรัฐทั่วไปในสหรัฐอเมริกา และหน่วยงานการศึกษาของไทย ได้แก่ อรุณสภา ก็ใช้เกณฑ์ดังกล่าวนี้เช่นกัน (คณะกรรมการอำนวยการอรุณสภา 2527: 2)

นอกจากนั้นสมรรถภาพของครูผู้สอน เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ในการสอน ครูผู้สอนที่มีสมรรถภาพการสอนที่ดี มักจะ เป็นครูที่มีประสบการณ์การสอนมาก การได้รับการอบรมเพิ่มเติม ความรู้อยู่เสมอ จะ เป็นการเพิ่มสมรรถภาพการสอนให้ดีขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ว่า

1. ครูสังคมศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์ แตกต่างกัน
2. ครูสังคมศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ทาง เศรษฐศาสตร์ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์ แตกต่างกัน

ขอบ เขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูสังคมศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีขอบ เขตการวิจัยดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนวิชา เศรษฐศาสตร์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรัฐบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ผู้วิจัยจะไม่คำนึงถึงตัวแปรอื่น นอกเหนือจากประสบการณ์ทางการสอน และพื้นฐานความรู้ทาง เศรษฐศาสตร์ของครูสังคมศึกษาที่เป็นประชากรของการวิจัย

ข้อตกลงเบื้องต้น

คำตอบของครูสังคัมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยถือว่าเป็นคำตอบที่ตอบด้วยความจริงใจ

คำจำกัดความในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือการลงความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ภายหลังจากการที่บุคคลนั้นได้รับประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ มาแล้ว ซึ่งความคิดเห็นมีทั้งลักษณะนิมาน คือ ชอบ พอใจ สนใจ และลักษณะนิเสธ คือ ชัดแย้ง ไม่พอใจ ไม่สนใจ หรือไม่ปฏิบัติตาม

✓ ครูสังคัมศึกษา หมายถึง ครูผู้สอนวิชาเศรษฐศาสตร์ ส 504, ส 061, ส 062 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปัญหาการเรียนการสอน หมายถึง ปัญหาหรืออุปสรรคของครูในการจัดการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และแหล่งวิทยาการ ตลอดจนการวัดและการประเมินผล

วิชาเศรษฐศาสตร์ หมายถึง รายวิชาต่าง ๆ เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ที่บรรจุไว้ในหลักสูตรวิชาสังคัมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่รายวิชา ส 504 สังคัมศึกษา ซึ่งมีเนื้อหาวิชาเป็นวิชาเศรษฐศาสตร์ และเป็นวิชาบังคับในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และรายวิชา ส 061 รายได้ประชาชาติ ส 062 การเงินการคลังและการธนาคาร ซึ่งจัดไว้เป็นวิชาเลือกในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6

✓ ประสบการณ์การสอน หมายถึง ระยะเวลาการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู ระยะ 1-5 ปี และ 6 ปีขึ้นไป ของครูผู้สอนวิชาเศรษฐศาสตร์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

พื้นความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ของครู หมายถึง ครูสังคัมศึกษาที่ได้รับการอบรมเพิ่มเติมเพื่อการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์และที่ไม่เคยได้รับการอบรมเพิ่มเติมเพื่อการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับครูสังคัมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์ให้ดียิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารและหน่วยศึกษานิเทศก์ ในการ เสริมสมรรถภาพทางการสอนของครูผู้สอนวิชา เศรษฐศาสตร์
3. เป็นแนวทางสำหรับกระทรวงศึกษาธิการ สถาบันทางการศึกษา อาจใช้ผลของการวิจัยเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร และประมวลการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. เป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย